

Statsvetenskapliga förbundet

Förbundsredaktör: Magnus Erlandsson

Förbundsredaktören har ordet

När det här skrivs återstår ännu några veckor innan Högscoleverkets beslut och tregradiga betygssättning på landets statsvetenskapliga utbildningar – när det här läses vet vi (förmodligen) vilka lärosäten som firar, andas ut eller krishanterar.

Nervositeten har säkert varit olika stark i olika delar av landet. Men kanske har man på alla universitet, högskolor, fakulteter och institutioner på förhand prövat beskan i utlåtandet “bristande kvalitet” och därför förbrett sig på det värsta (det som oljeföretaget BP:s styrelse och ledning missade).

Jag gissar att den generella uppmaningen från akademiernas kommunikationsavdelningar, i händelse av ett negativt besked, har varit att “centralisera” dialogen med journalister. Och då med orden “vi tar till oss kritiken och här är vår ambitiösa plan för att rätta till problemen”. Att istället börja ifrågasätta granskning, bedömning och beslut är ju att be om ett mer ihållande intresse från medierna.

Men om Högscoleverket hävdar att “utbildningen har *allvarliga* brister” som det heter i kriterierna för underkänt, och om hotet om indraget examenstillstånd därför är reellt, då är det nog snarare mot alla nuvarande (och eventuellt kommande) studenter som krishanteringen ska riktas.

I dessa förbundssidor finner du dels en krönika av statsvetenskapliga förbundets nye ordförande, Jonas Hinnfors, dels en text om statsvetenskaplig undervisning, byggd på råd och tips från några av våra mest uppskattade lärare.

Förbundsordföranden om S-krisen: Samlade statsvetarinsatsen gav allsidighet och analytiskt djup

av Jonas Hinnfors

Förmodligen har statsvetare aldrig förr varit så synliga i den allmänna debatten som under turerna kring Håkan Juholts korta partiledarskap. Knappast en dag gick utan att en eller flera – oftast flera – statsvetare i olika medier kommenterade och analyserade socialdemokraternas kris. Alla uppskattar dock inte statsvetarnärvaron. Bland annat skrev Björn Elmbrant den 25 januari i *Dagens Arena* att så kallade “experter” – ofta med statsvetartillhörighet – alltför ofta seglar under falsk sakkunskapsflagg när de i själva verket inte kan sina områden. Men eftersom de är “billiga” är de populära bland medierna, hävdade Elmbrant.

VÄLUNDERBYGGDA KOMMENTARER

Säkert uttalar sig vi statsvetare ibland om saker vi inte självklart är experter på och jag kan ju inte gå i god för att alla i detalj kan det de kommenterar. Jag vill ändå påstå att Björn Elmbrant inte riktigt förstått vad som menas med “expert”. I fallet med socialdemokratiens kris var det, menar jag, fullt möjligt att ge välunderbyggda kommentarer från en mängd centrala statsvetenskapliga synvinklar. Naturligtvis är forskning om svensk och/eller internationell “socialdemokrati” – vad det nu mer exakt är – relevant. Men lika självklart är forskning om politiskt ledarskap, om partibeteende, om väljarbeteende, om partiorganisation, om partikultur och om ideologi utmärkta underlag för att med stor pondus och legitimitet kunna göra kloka analyser av den kris vårt största riksdagsparti genomgick. Snarare än att vara ett exempel på lånta fjädrar och falska flaggor visade floden av

